

Catàleg

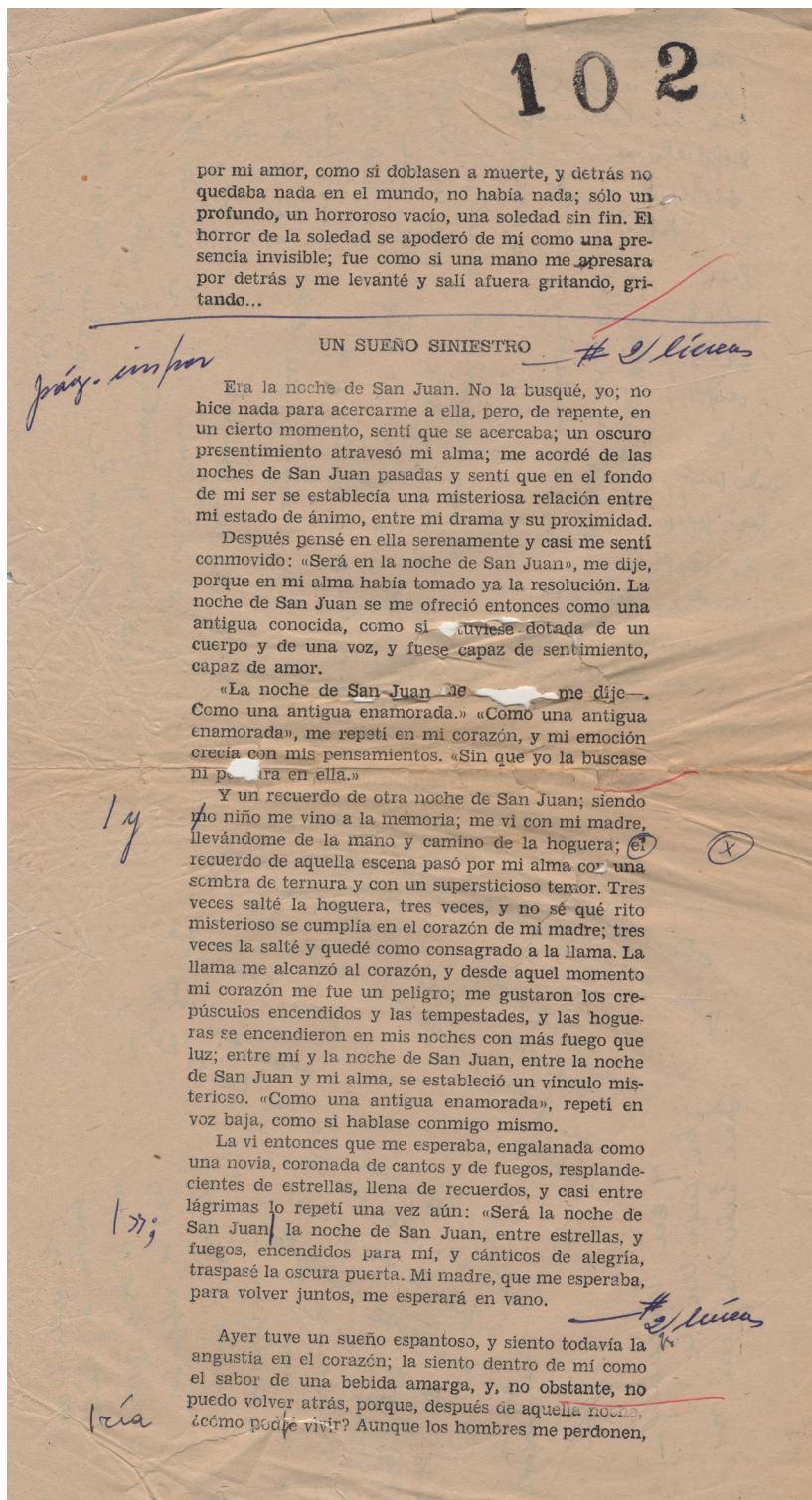
**«La nit de
Sant Joan»**

Fou un noi estrany, maniàtic i supersticiós, però sobretot apassionat. Fou una llàstima —vàrem dir-ho moltes vegades entre els amics—, fou una llàstima que l'ardor de la seva ànima no trobés un objecte més enlairat, una noble, una gran empresa a la qual consagrar-se. Ell hauria dit que la més gran empresa era aquesta i que la resta vanitat. A l'home corrent això li semblarà quasi una blasfèmia; ell ho havia afirmat més d'una vegada amb aquella serenitat, amb aquella fermesa de les seves conviccions, i, en tot cas, la seva vida, la seva actitud davant la vida —ho repetim— són la seva última i més plena justificació.

Fou, en realitat, un poeta; un poeta que convertí en un poema la seva pròpia vida, i la seva mort, per això, en una justificació, en una glorificació gairebé, a desgrat de la porta sinistra, el símbol de la qual apareix massa clar.

*La nit de Sant Joan. Dins L'hora negra, seguit de Divertiments.
La nit de Sant Joan, 1961, p.208*

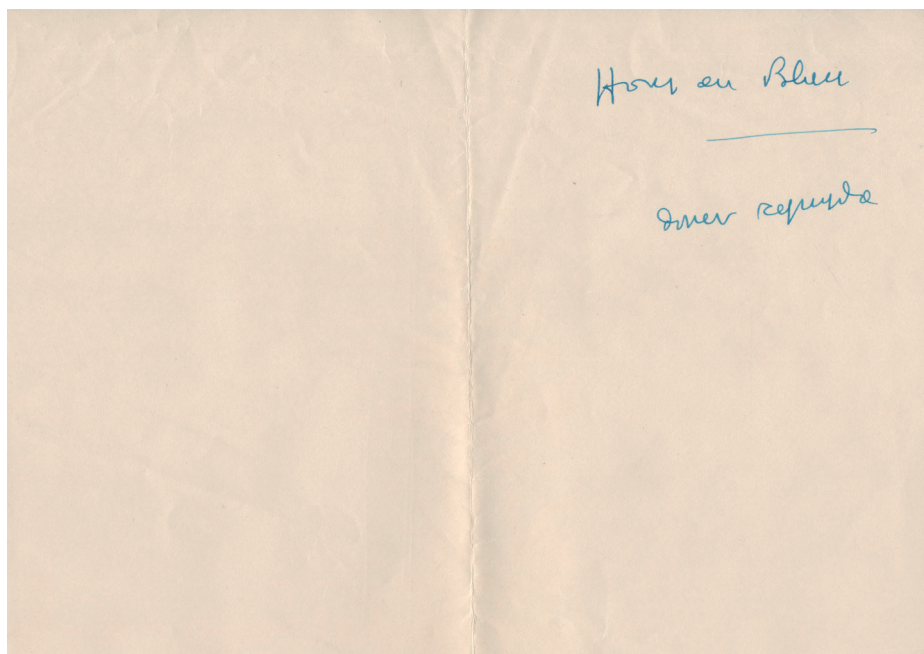
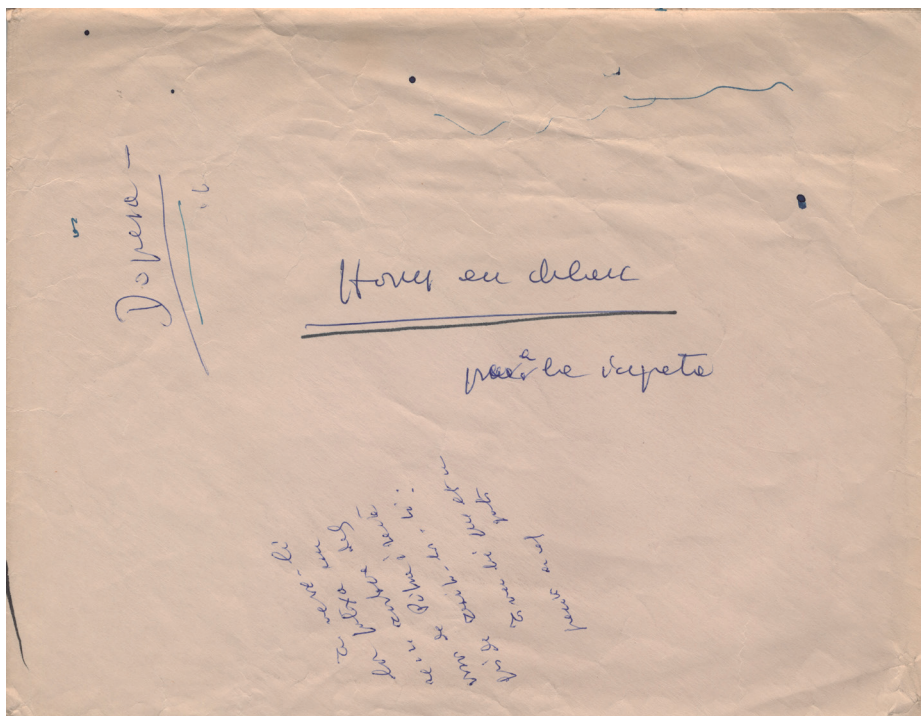
Esborranyes i anotacions amb variants d'autor de tipologia molt diversa i amb molta dispersió, i en múltiples suports, i fragments de mecanoscrit amb variants d'autor de *Pío Baroja y su tiempo*. Una anotació s'escriu en el dors d'unes galeres amb correccions de *La nit de Sant Joan* en espanyol. Original autògraf. Mecanoscrit, manuscrit i imprès. [ACMO / Fons SJA 380-14-169]

25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

Anotacions per a l'edició de 1961 de *Selecta d'Hores en blanc*, titulada *L'hora negra*, seguit de *Divertiments. La nit de Sant Joan*. Original autògraf.
[ACMO / Fons SJA 380-14-213]

Il faut que soient
de nature pe bleue, de
une - 5 multiple
de est
le l'heure est
de me est une,
pe il est trop
est si que d'ore,
en en est est,
no elle ne sera -
est mais la
de - avec plus
en - ne sera de
une - ne sera, i
de de, n: de de
me i Omega t,
*

cuch d'odi i de unt, vuy
er e' acure, unt vuy,
Pue celu: su el' gneu:!

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Correccions en forma d'anotacions amb referències a les pàgines de l'edició de 1961 de *Selecta d'Hores en blanc*, titulada *L'hora negra, seguit de Divertiments. La nit de Sant Joan*. Original autògraf. Manuscrit. [ACMO / Fons SJA 380-14-214]

Pag. 31

Jo l'hauria fet d'una altra manera , pero quen vaig arribar ja estava fet. Van passar-me davant . Que hi farem !

X To e' hennre fet
d'ue altre unera,
p'ho p'ue veip onien ie
estere fet

esse va led

53

X afste grote modide

Dee er
in er
in de af

↓

86

↓

↓ from above case

~~↑ in June of 1952
of which the case was a~~

Correccions en forma d'anotacions amb referències a les pàgines de l'edició de 1961 de Selecta d'Hores en blanc, titulada *L'hora negra, seguit de Divertiments. La nit de Sant Joan*, original autògraf. Original autògraf. Manuscrit i mecanoscrit. [ACMO / Fons SJA 380-14-215]

104

▷ Sempre hi ha una
guerra, i sempre un
monstru... "Monstru" e
fa e la guerra - no sé
cundo vedrà. Y no sé?
que origi que vulgi, i
si es vol poder veure.

7

Sempre hi ha una guerra, i sempre
 hi ha un Momburú, que torna de la guerra
 i ve a fastiguejar... " ~~cuando de la guerra~~ Mamburu se
fue a la guerra - no se cuando ven-
drá. I per a que? Que vingui quan
vulgui i si es vol quedar, millor.
~~certs, que no han guerra, no han~~
~~ni més de ~~cuando de la guerra~~~~: coy el de
de vençió: que mi meridóls
es here - e los fueros de Sei.
Si, ni, ven - f'no. Ha este
elli, e la plage - - de

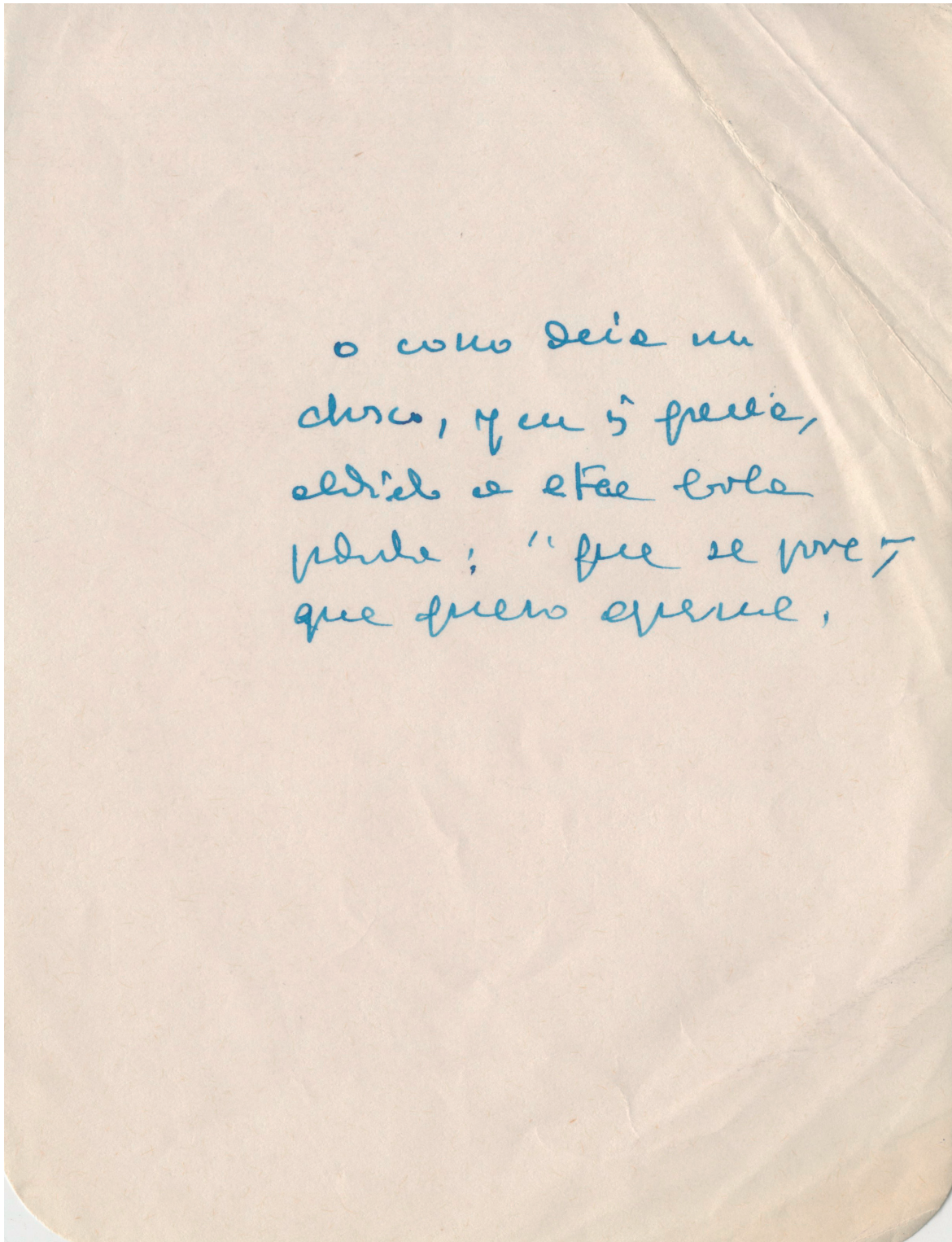
105

X roven el negure! "No
e' heu rit, el meu fill?
twere - ~~Prout~~ pensava...
Prout!

106

↓ on es el mee
fill ?

Esborrany intercalats en l'exemplar de l'edició de 1961 de *Selecta d'Hores en blanc*, titulat *L'hora negra, seguit de Divertiments. La nit de Sant Joan* amb correccions. Original autògraf. Manuscrit i imprès. [ACMO / Fons SJA 380-14-217]

o como deis un
choro, que s'ha pres,
aldiel e efee l'ola
p'ndre; " que se vore,
que d'ueno epreme,

uno que el obispo de Montaigne y
su nepote se unieron, que es
uno de los obispos de Melros.

Y como dijo el obispo
de Montaigne y el referible
de Pablo Facis ^{que}
Pablo Coruelio, y ~~los~~ ^{Pablo} apl.

